

CVRČEK

(časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice)

2015

číslo 67

KLOKANI
DELFINI
ORLI
BOBŘI

Slovo úvodem...

Do rukou se vám dostává další číslo, již **67**, oddílového časopisu **Cvrček**, který vycházel pravidelně v letech 1994 – 2007. Pryč jsou doby, kdy byl časopis psán pouze ručně ve 4 vyhotoveních a mezi členy distribuován štafetovým způsobem. Pryč je doba, kdy byl časopis vydáván v tištěné podobě a distribuován mezi jednotlivé členy oddílu. Opět dostáváte toto číslo v elektronické verzi a jsou v něm zachyceny události letošního tábora.

redakce

Medailisté z mistrovství České republiky v Českém Brodě – stříbrný Skřítek a mistr republiky Kámen. (13. 6. 2015)

Mistryně České republiky v CPP – Myška a Kosatka. (Nesměř 21. 6. 2015)

TÁBOR ŽLUTÉHO KVÍTKU

2015

TÁBOR ŽLUTÉHO KVÍTKU

TÁBOR SNĚHURKY A SEDMI TRPASLÍKŮ

Domašov

1. 7. - 7. 7. 2015

VEDENÍ TÁBORA

Funkce	Jméno	Přezdívka	Bydliště	Narození
Hlavní vedoucí, zdravotník, kuchař	Julie Halešová	ŽÍŽALA	Palkovice 678	16. 3. 1992
Maskot a zástupce hlavní vedoucí	Jaromír Šupina	PIRÁT	Palkovice 142	5. 1. 1961
Vedoucí přes hry	Martina Polášková	FIŠKY	Palkovice 550	1. 8. 1997
Technické zabezpečení	Michal Haleš	RACEK	Palkovice 678	22. 7. 1993

DALŠÍ ÚČASTNÍCI TÁBORA

Jméno	Přezdívka	Bydliště	
Anežka Sochová	Tygřice	Palkovice 473	10. 11. 2001
Eliška Kubalová	Duha	Palkovice 680	31. 3. 2002
Polášková Hana	Hafan	Palkovice 550	2. 2. 2002
Vendula Veselková	Činčila	Palkovice 190	5. 10. 2003

Žížala

Pirát

Fišky

Racek

Tygřice

Duha

Hafan

Činčila

1. den – středa 1. 7. 2015

Příjezd a poznávání okolí

Služba v kuchyni: Racek, Tygřice, Žížala

snídaně: zbytky od maminek

svačina: co ještě zbylo

večeře: vepřové rizoto se zeleninou, sýrem a okurkou, čaj

Ve středu, první prázdninový den, jsme se vydali na oddílový turistický tábor. Přestože se tábora zúčastnilo jen osm členů, byl to dostatečný počet.

Fišky, Žížala a Hafan

V 8:35 hodin jsme se s 5 minutovým zpožděním vydali na cestu. Cesta byla dlouhá, i díky pravidelným prázdninovým výlukám Českých drah. Do Jeseníku jsme dorazili přibližně v 12:30 hodin. Po malém sprintu přes centrum města jsme stihli i navazující autobus do Bělé pod Pradědem, místní části Domašov, kde byla naše cílová stanice.

Fara v Domašově.

Ubytování jsme byli v bývalé faře. I když její zevnějšek vypadá jako by měla do deseti minut spadnout, interiér nás příjemně překvapil. Nám bylo vyčleněno přízemí velké budovy, kde se nachází solidně vybavená kuchyň, až na tu lednici pamatující období freonů, velká jídelna a pro nás i společenská místnost, prostorné hygienické zázemí a čtyři ložnice. Nás sedm, trpaslíků, spalo v největší z nich, a Pirát obýval ty zbylé, nazvané jaké třípokojové apartmá s čarovnou narnijskou skříní. Společnou charakteristikou všech pokojů byla zima. Venku panovaly čtyřicítky a my chodili po domě zabalení do všech mikin, co jsme měli. Ale mělo to i své výhody...

Pokoj sedmi trpaslíků.

Po rychlém zabydlení a vyprázdnění všech batohů jsme se vydali opět do Jeseníku na velký nákup. Díky nevelké rozloze supermarketu a společným silám to šlo velmi rychle. Po návratu nastal čas vařit večeri, kterou bylo vepřové rizoto se zeleninou, sýrem a okurkou, k pití tradičně teplý čaj.

Společná večeře a začíná etapová soutěž.

Po večeri nás naše organizátorka přes hry, Fišky, seznámila s letošní etapovou hrou „**Cesta po světě pod vedením pana Fogg**“. Místo triček, jejichž cena by nám rozpočet výrazně převýšila, vyrobila Žízala šátky právě na motivy této etapovky.

„Protože cesta je plná nástrah, musí být jisté, že to vše zvládnete. A přestože pan Fogg to myslí dobře, neubrání se občas nějakému žertíku. Během cesty vlakem, když jste podřimovali, byly vám odcizeny vaše pasy. Ke zjištění této nepříjemnosti jste si vybrali bohužel tu nejnevhodnější dobu, a to okamžik kdy jste předstupovali před celníky.“

První úkol spočíval v zakreslení symbolů, které měli protihráči připíchnuté na zádech. Přesnost zakreslených znaků byla rozhodující, ale... **kreslete znak a při tom utíkejte...**

V průběhu večera byly také rozdány nové, falešné identity. Při náhodném zeptání a udání falešné odpovědi, může hráč získat bod navíc, a to v průběhu celého týdne. Po těchto prvotních peripetiích jsme odletěli **do Řeck**a a tam se zúčastnili spartánských her. Dva hráči v kruhu se měli navzájem vytlačovat, rukama, bez rukou nebo pouze na jedné noze. Z **bezpečnostních důvodů** byl ze hry vyloučen Pirát, ale aby si mohl i on mohl zahrát ostatní hry, byl vytvořen tým **PiŽi**, tedy Pirát a Žízala, kteří se pravidelně střídali. **Velký souboj na Spartě vyhrál Racek!** Jako jediný chlap v bitvě, pochopitelně...

Nerozhodný souboj Tygřice a Činčily.

Den byl dlouhý a náročný, zabalili jsme se do oblečení a teplých spacáků a úderem 22 hodiny spali jako zabítí.

Tygřice a Žízala

2. den – čtvrtek 2. 7. 2015

Branná, naučná stezka Pasák

Služba v kuchyni: Fišky, Duha, Pirát

snídaně: chléb s pomazánkovým máslem, čaj
přesnídávka: 2 rohlíky s plátkovým sýrem, ovoce
svačina: chléb s máslem a salámem, oplatek
večeře: kuřecí guláš, chléb, čaj

Ráno druhého táborového dne nemusela ani služba vstávat příliš brzy, svačiny si nachystala už večer!!! **Byl to náš táborový zlepšovák!!!** A tak ráno stačilo jen namazat chleby pomazánkovým máslem (*oddílová přezdívkou pro to, co se tak nesmí jmenovat*), uvařit čaj a mohlo se vyrazit na první výpravu.

Část táborníků u snídaně.

Na zastávku v Domašově jsme naštěstí vyrazili s velkým předstihem, neboť autobus jezdí pravidelně **o 15 – 20 min dříve** než je uvedeno v jízdním řádu. V Jeseníku jsme přestoupili do luxusního (*klimatizovaného*) dálkového autobusu a jeli do Branné, kde začíná (*a také končí*) naučná **stezka Pasák**, na které jsme měli vidět skalní útvary, pozůstatky lesní železnice a bunkry z vojenského opevnění. **Ano, měli, ale nestalo se tak!!!** Správa CHKO Jeseníky nevychytala značení, a tak jsme nevědomky vyrazili opačným směrem. Asi nepočítala s méně inteligentními turisty z Palkovic. Cestou jsme proto zahlédli jen několik bunkrů, včetně toho největšího.

To už byl pořádný bunkr...

Rozmrzelí jsme dorazili opět na krásné náměstíčko v Branné, doprohlédli si zajímavou expozici o lesnictví v místním informačním centru a vyzkoušeli místní cukrárnu. Tam jsme ochutnali zmrzlinu a vyhlášené **kremrole**. Nejlepší a nejlevnější, jaké jsme kdy jedli!!! A den byl zachráněný.

Chutnalo i Činčile...

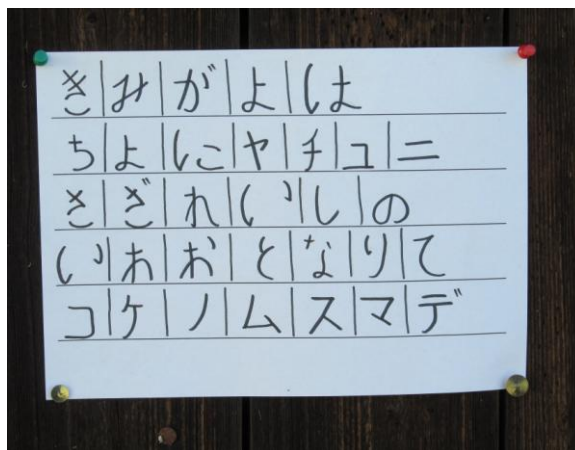
Ani cesta zpět do Jeseníku neprobíhala podle plánu. Dálkový autobus z Prahy měl zpoždění (*nebo taky vůbec nejel, to jsme již nezjistili*), a tak jsme museli jet jiným, pozdějším. V Jeseníku jsme si udělali opět radost a koupili si **meloun**.

Racek byl po výpravě velmi unaven.

Po návratu do domečku jsme dojedli zbylou svačinu a Žízala s Pirátem vyrazili na tajný průzkum vesnice. **A co objevili, to zpříjemnilo celý zbytek tábora!**

Následovalo pokračování v našem prázdninovém putování po světě. Tentokrát jsme navštívili **japonské souostroví**. Naším úkolem bylo co nejrychleji přepsat záhadný text.

Víte, že tyto zajímavé kresby jsou **japonskou hymnou**? Mezi různými hrami jsme doplňovali naše tekutiny formou melounu.

Jako poslední jídlo tohoto dne služba uvařil kuřecí guláš s chlebem. Služba to zvládla perfektně a všichni se dobře **nadlábli**. Dokonce i **vybíravý Pirát**. Osvědčilo se nám večerní chystání svačtin na následující den a po jejich dohotovení jsme se vydali zahřívát naše velmi studené a vlhké spacáky. Někteří jedinci, nebudeme jmenovat, ale konkrétně **Duha**, měli své spacáky i více mokré. Aby nebyly spacáky vlhké, tak si je Duha s Pirátem dali na sluníčko. Jenže kolem letěl pták a zkoušel novou přistávací plochu pro svůj odpad. Bohužel, **trefil se** přesně doprostřed spacáku od Duhy!!!

Žízala a Fišky

3. den – pátek 3. 7. 2015

Karlová Studánka, naučná stezka Bílá Opava, Praděd, Vysoký vodopád

Služba v kuchyni: Hafan, Činčila, Žížala

snídaně: chléb s marmeládou, čaj
přesnídávka: 2 rohlíky s paštikou, ovoce
svačina: chléb s měkkým sýrem, oplatek
večeře: ryba s bramborem, čaj

Pátek, třetí den tábora, začal budíčkem ve čtvrt na sedm, protože bylo nutné dojít až na zastávku Domašov – obecní úřad, která je vzdálená cca 3 km od fary. Plným autobusem jsme se vydali do našeho výchozího bodu, krásného lázeňského městečka **Karlova Studánka**.

Po rychlé prohlídce a ochutnávce léčebné (*fuj, hnusné*) vody, jsme se vydali do kopce, **na Praděd**. Na výběr byla „**krásná**“ trasa po asfaltové cestě, nebo nedávno otevřená stezka okolo Bílé Opavy, která byla v tom vedru naší jasnou volbou. Náročnost byla značná! Různé lávky, přelézání kamenů a stromů, ale **stálo to za to!** Tak nádhernou část přírody jen tak nenajdete. Cestou jsme viděli několik vodopádů, umělých i přírodních, starých vodních děl i jedinečných vodních prvků.

Po příchodu na **Ovčárnu** jsme měli dost, ale to nejhorší bylo teprve před námi, **asfaltová cesta na Praděd**. Na začátku cesty jsme naštěstí dostali sladkou **reklamní tyčinku** a také přišlo pár mraků. Naštěstí.

O úmornosti této cesty svědčí i písnička složená na předchozím táboře v Jeseníkách v roce 1993: „**Na Praděd už nikdy, na Piráta vidly!**“ Až po příchodu na vrchol jsme se s ní naprosto ztotožnili a shodli se, že **na Praděd už nikdy nepůjdeme**. Těch pár minut, co jsme se tam zdrželi, nám k tomu všemu znepríjemňovala hejna vos, mušek a jiné havěti, takže jsme odbyli rychlé foto a rychle pryč.

Praděd a my.

Autobusové spojení v Jeseníkách není nic moc ani v pracovním týdnu, tak jsme se vydali do Bělé pěšky, přes Švýčárnu a **Vysoký vodopád**, krásnou cestou bez davu turistů až k hlavní silnici, kde se nachází autobusová zastávka.

Demokratickým hlasováním jsme se rozhodli vystoupit o zastávku dříve, tedy zase u obecního úřadu, a **dojít si na jedno**, tedy spíš **na jedno**. Tou záchranou celého tábora byla studená, krásně napěněná a sladká **KOFOLA**, doplňovač tekutin a energie v jednom. Činčila si na poprvé dala jen malou. Naposledy... Cesta z hospůdky na faru pak uběhla jako nic, a ani návštěva Madagaskaru při další hře nebyl problém.

Při hrách jsme si vyzkoušeli naši trpělivost, přesnost a mrštnost. Prvním úkolem bylo po lžičkách přenášet životadárnou vodu do hrníčku a pak ji vypít. Do **modré** se nikomu moc nechtělo, ale **žízeň je žízeň!**

Druhým úkolem jsme si prověřili naši mrštnost, měli jsme se dobývat do nepřátelského území, které bylo vždy chráněno několika bojovníky.

Po hře jsme se najedli a s velkou radostí ulehli do našich, ještě vlhčích a ještě studenějších, spacáků.

Činčila a Žízala

4. den – sobota 4. 7. 2015

naučná stezka Rejvív, rozhledna Zlatý Chlum, Jeseník

Služba v kuchyni: Racek, Tygřice, Pirát

snídaně: jogurt s rohlíkem, čaj

přesnídávka: 2 rohlíky s pomazánkovým máslem, ovoce

svačina: chléb se salámem, oplátek

večeře: chilli con carne, chléb, čaj

V sobotu jsme se vydali na výpravu na **Rejvív** a na **Zlatý Chlum**. Nejprve jsme se nasnídali. A opět několika autobusy jsme se přes Jeseník vydali na Rejvív, konkrétně zastávka Rejvív – zotavovna (*tip pro ty, který by se tam taky chtěli podívat*). Brzké ranní vstávání se nám vyplatilo, cestou k jezírku jsme potkali jen pár prvních nadšenců. Dokonce i pokladna byla ještě zavřená, ale pana správce jsme potkali cestou po chodníčku s velkým dvoukolákem, jak opravoval poškozené desky. Málem bylo třeba služby zdravotníka, protože mu docela hodně **tekla krev...** z nosu. V prvním cíli dnešní výpravy, u **Velkého mechového jezírka** bylo jen pár polských turistů, a tak jsme se mohli zdržet, kochat se krásným prostředím a pozorovat čilé **vážky** a **šídla**.

vážka

šídlo

Tuto krásnou chvíli jsme ukončili ne méně krásnější, svačinou. Cestou zpět už začali lidé přibývat, na konci jsme taky zaplatili malé vstupné, aby bylo z čeho opravovat a prohodili pár slov s milým panem správcem. Ten nám řekl, že vloni ten stejný den jako letos navštívilo Rejvív přes **800 lidí**. To si opravdu neumíme představit jak se pohybovali po těch úzkých chodíčkách.

Pro pokračování jsme se museli vrátit zpět na zastávku, odkud jsme přijeli. V mapě jsme našli ještě jinou, krásnou, lesní cestičku, na které byl docela zvláštní památník z válečného, tedy prvorepublikového, období.

Od rozcestníku u zastávky jsme se vydali na **Zlatý chlum**. Kousíček po silnici a pak už jen lesní cestou. Rozcestník říkal, že je to **5 km**, ale asi neumí počítat, nám se zdálo tak **15 km**. Po pár kilometrech jsme narazili na pozůstatky dolu na železo a Racek ho prozkoumal důkladněji. Dále jsme šli pořád do kopce, pak i z kopce, a zase do kopce, ale k rozhledně jsme konečně dorazili. U rozhledny nás překvapilo množství lidí (*my jsme cestou potkali sotva dva*). Celý vyčerpaní jsme se posilnili svačinou a dobrovolníci vyrazili i na rozhlednu. Ta byla před pár lety nově opravená a my jsme měli opravdu velké štěstí na počasí, bylo vidět až na Králický Sněžník.

Už nás čekala „jen“ cesta dolů, kolem které bylo několik studánek. V Jeseníku nám chvíli trvalo, než jsme se zorientovali. Nikdo z nás nevěřil, že ve městě může být až takové horko. Na vydlážděném náměstí nebyl nikdo, jen pár místních se osvěžovalo pod vodotrysky. Ve městě jsme stihli ještě nakoupit druhý velký nákup a to nám akorát vyšlo, než přijel autobus. Ten sice zastavoval u kostela, vedle kterého je i naše fara, **ale my opět jeli k obecnímu úřadu na jednu, víte co.** Mužská část ji do sebe rychle kopl a vyrazila s nákupem dříve.

Po návratu a krátké sváče, jsme se vydali opět na cestu, tentokrát **do Ruska**. První hra byla dle mého, žízaliho, názoru dost **morbidní**. Byl to výslech každého člena skupiny zvlášť, kdo, kdy, kde, jak, proč... Měla jsem z toho opravdu **husí kůži**, i když... **Mohou mít žízaly husí kůži (Ledňáčku)?** Nebudu vás napínat, mohou, ale jen ty s **velkým Ž**. Druhou hrou bylo hledání cca 50 čísel. Fakt velká dřina! Vrcholem večera byla večere. Dokonce i Pirát se konečně najedl a chválil. Se spokojenými bříšky jsme šli do hajan.

Racek (*nejlepší zápis letošního tábora*) a Žízala

5. den – neděle 5. 7. 2015

lázně Jeseník

Služba v kuchyni: Fišky, Duha, Žížala

snídaně: vánočka s máslem, čaj

přesnídávka: rohlík s měkkým sýrem, ovoce

svačina: chléb s paštikou, oplatek

večeře: těstoviny s omáčkou a sýrem, čaj

Pátý, nedělní, táborový den, jsme začali skvěle, **dlouhým spánkem**. V neděli a o svátcích jede v Domašově první autobus až před 11 hodinou! Pirát s Žížalou šli ráno na prohlídku kostela a narazili i na místního faráře, který byl moc hodný a pověděl jim něco o kostele a také nás všechny pozval na poutní mši, která se právě ten den konala. Po snídani tedy dobrovolníci na mši skutečně vyrazili, ale pouze na chvíli, protože ten první autobus jede opět od obecního úřadu.

Celý den jsme pojali velmi odpočinkově. Jen cesta autobusem do lázní Pressnitz byla úmorná. Na nádraží v Jeseníku přistoupilo tolik lidí, že cestou do kopce jsme jeli ještě pomaleji než krokem. Teploměr u lázní ukazoval **34,2° C**, což nás moc nepotěšilo, ale nakonec to vůbec nevadilo.

První zastávkou byly **Slovanský** a **Pražský pramen**, kde jsme u svačiny nabrali nové síly a vyrazili jsme hledat **Balneopark**. Nevedlo se nám dobře, ale vyzkoušeli jsme si **fitness centrum pod širým nebem** a nakonec našli i cíl nedělního dne – venkovní část lázeňských procedur. První bazén byl napuštěný ledovou vodou zhruba do půli stehů a my s ostatními hosty jsme chodili dokola a otužovali se. V tak horkém letním dnu to příjemně osvěžilo.

Druhý bazén už nebyl tak studený a ani hluboký, naopak měl na dně různé velké kameny, které nám masírovaly chodidla. U třetího bazénu jsme jen seděli a čvachtali nohama v chladné vodě. Asi nejzajímavější byla čtvrtá procedura, trysky s ledovou vodou, které silným tlakem „masírovaly“ nohy.

Po krátkém odpočinku jsme nakoupili pár suvenýrů a vydali se zpátky na autobusové stanoviště v Jeseníku, kde jsme nekonečně dlouho čekali na autobus do Domašova. Čekání jsme si zkracovali pojídáním nektarinek a luštěním křížovek. Ani šílené vedro a čekání nás neodradily od prodloužení naší cesty domů. Paní servírka už nás dobře znala, ale nečekala, že tentokrát budeme chtít „**devět velkých**“. Členů bylo stále osm, ale Pirát pije tak rychle, že jsme mu objednali rovnou dvě. Přesto s Rackem byli rychlejší než ostatní a vyrazili na **párkobraní** (*pravidelné vaření párků na nedělní večeri je specialitou Racka*). Ani večeri jsme neopomněli, tentokrát oblíbené těstoviny s rajčatovou omáčkou a sýrem.

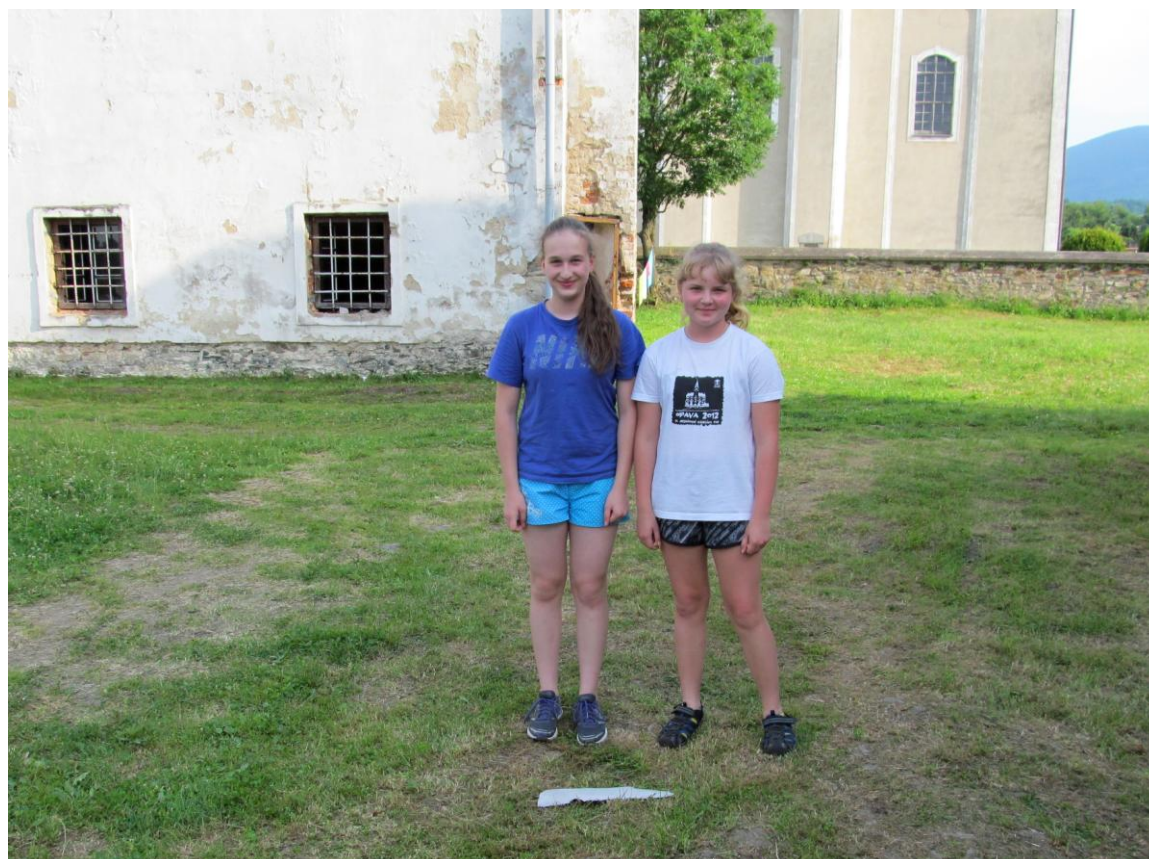
Po večeri jsme vyrazili do **Austrálie**, kde jsme se dostali do kůže klokanů a přeskakovali lano.

Tradiční táborovou hru o **nejlepšího kuličkáře** vyhrála, ke svému velkému překvapení, **Duha**. A finálový duel to byl opravdu napínavý. Gratulujeme!

Výsledky kuličkáře 2015:

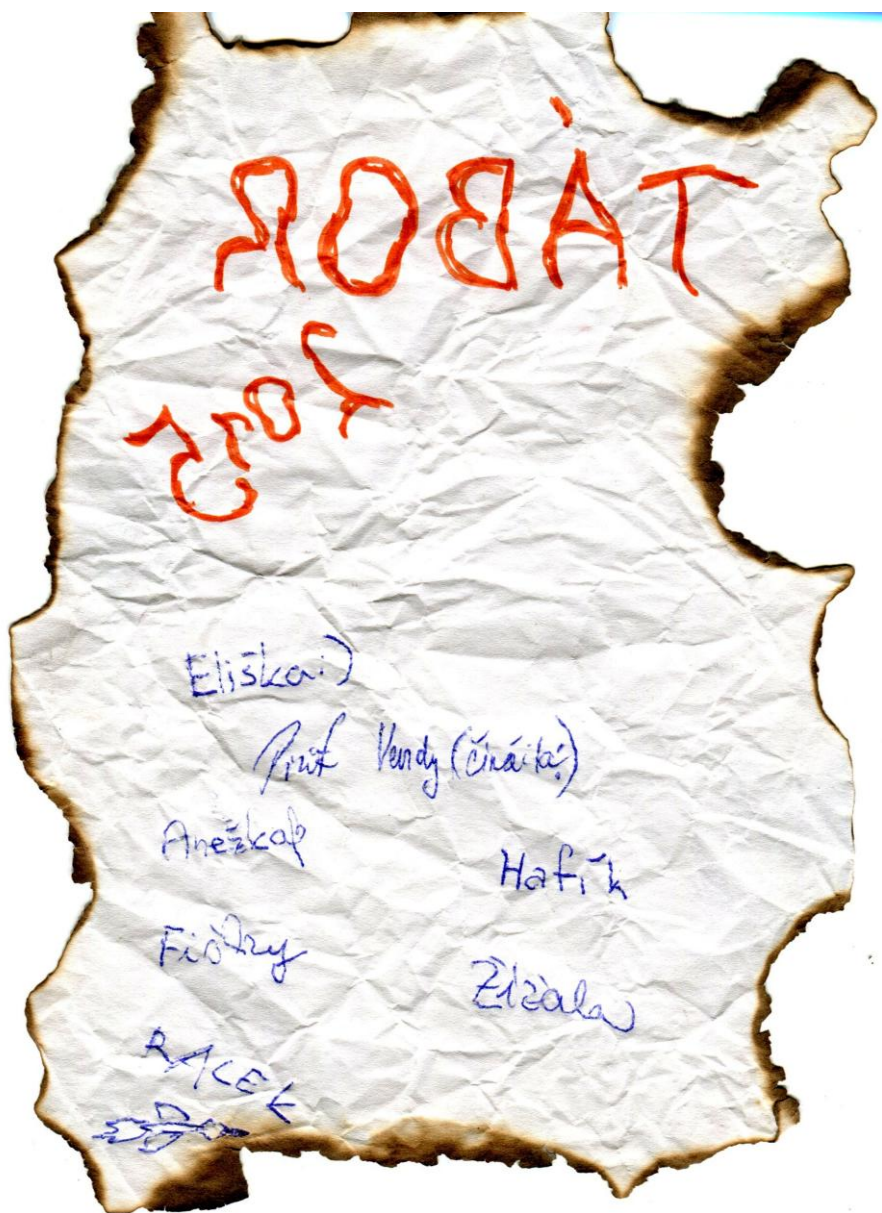
Hafan	\	Hafan		
Pirát	/		\	Hafan
Tygrice	\	Tygrice	/	
Racek	/			
Činčila	\			DUHA
Duha	/	Duha	\	
Fišky	\		/	Duha
Žížala	/	Žížala		

Finálová dvojice – Hafan a Duha.

Her bylo ještě málo, a tak jsme si zahráli i turnaj v **trixesu** (*pexeso se třemi stejnými kartičkami – masakr*). Večer se zvrhl ve velký **karbanický souboj**, hrálo se vše, co koho napadlo. Jelikož ne nikomu nechtělo spát, prošli jsme si i **stezku odvahy s Bílou paní** (*socha vojáka bez hlavy s Žížalím hlasem*). To už nás definitivně unavilo a tak jsme šli spát.

Duha a Žížala

6. den – pondělí 6. 7. 2015

Ramzová, Šerák, Keprník, Keprnický potok, Bělá p. P.

Služba v kuchyni: Hafan, Činčila, Pirát

snídaně: jogurt s rohlíkem, čaj
přesnídávka: 2 rohlíky s marmeládou, ovoce
svačina: chléb se salámem, oplatek
večeře: karbanátek s bramborem, okurek, čaj

V pondělní sváteční den jsme vstávali opět pozdě, až v 7:15 hodin (*služba v 7:00 hodin*). Velmi se nám to zalíbilo. Ke snídani byl dobrovolně i zbytek od večeře, tedy těstoviny.

Opět od obecního úřadu jsme přes Jeseník dojeli na **Ramzovou**. Po dlouhém přemýšlení se vedoucí rozhodli, že pojedeme nahoru lanovkou, asi poprvé na táboře. No, vlastně jsme jeli **dvěma lanovkami**, čtyřmístnou na **Čerňavu**, pak jsme přešlo kousek na dvoumístnou na **Šerák**. Tento druh dopravy nám značně ušetřil čas a hlavně síly.

Tygrice, Racek, Žížala, Duha

Od konce lanovky na samotný vrchol už to bylo jen kousek, tam jsme byli ráda, že jsme tuto výpravu podnikli, ten výhled byl **famózní**. Jen malá nepříjemnost! Poprvé na letošním táboře to vypadalo, že bude pršet. Rychle jsme posvačili a vydali se dolů, tentokrát přímo do Bělé.

Pohled z Šeráku.

Jenže to bychom nebyli my, abychom nenavštívili něco, s čím jsme nepočítali. Cestou bylo možné zaskočit si podívat se na geomorfologicky významný **vrch Keprník**. Nechtělo se..., ale Žižala zavelela a šlo se. Aby se nám šlo lehčeji, tak Pirát čekal na rozcestí a hlídal naše batohy.

Na vrcholu Keprníku.

Samotná cesta dolů do Bělé byla krásná, ale zdlouhavá. Dešti jsme však zdárně utíkali. S vidinou studené **KOFOLY** jsme se hnali vpřed, ale zklamání přišlo hned po příchodu k hospůdce. „**Ve státní svátek zavřeno!**“ No, chápete to? Naštěstí cestou k faře byl ještě malý obchůdek, kde nám řekli, že otevřeno bude... Alespoň nanukem jsme si to chtěli vynahradit. **Cože? Také zavřeno?** Celí skleslí jsme došli do domečku.

Služba se velmi snažila tato zklamání zahnat, proto přichystala luxusní menu, **bavorskou sekanou s bramborem**, okurek a mrkvový salát s jablky. **Mňam!**

Po večeři přišla nejoblíbenější hra tábora – **stavění hradu ze špaget a maršmelounů**. Dva postavili hrad. Jeden si ho prohlédl a popsal dalším dvěma, kteří ho měli podle instrukcí postavit. Rozdílů by se našlo asi **více než 100**, ale všichni se těšili na to, až ty maršmelouny sní.

Na večer jsme zpívali na celou vesnici naše oblíbené táborové písničky, popíjeli **šampus**, nebojte se rodičové, jen dětský, jahodový. Byl to krásný večer a ještě líp se nám pak spalo.

Hafan a Žížala

7. den – úterý 7. 7. 2015 odjezd domů

Služba v kuchyni: všichni

snídaně: co zbylo, čaj

svačina: balíček na cestu (chleba, rohlíky, sýr, salám, ovoce, oplatek)

A je tady úterý! Poslední den našeho oblíbeného tábora. Tento den je vždy ve znamení dojídaní zbytků a úklidu. Nebylo to jinak ani letos. Malý počet účastníků znamenal i docela malý nepořádek. Úklid jsme zvládli rychle a pan správce nakonec také dorazil včas.

Snídaně pro Racka – připravoval šéfkuchař Pirát.

Na konci tábora nesmí chybět ani vyhlášení výsledků etapovky a kuličkáře. Letos se to obešlo bez průtahů! Vše vyhrála **Duha**. **Gratulujeme!** Při závěrečném focení vznikl i název tábora „**Tábor Sněhurky a sedmi trpaslíků**.“ Sněhurku představuje Pirát a my ostatní, jiných porporcí, jsme trpaslíci. No řekněte sami! Ta podoba!

Stihli jsme dřívější autobus, a tak jsme se ještě prošli po jesenickém náměstí. Racek hlídal batohy a ostatní navštívili informační centrum... a vodotrysky se studenou vodou. Ještě jsme si dali zmrzlinu na osvěžení, nebo na **po...**, a mohlo se vyrazit na nádraží, které nás překvapilo dostatkem míst na sezení. Ale co nás **nepřekvapilo**, to bylo **zpoždění vlaku**. To se nám moc nehodilo, protože všechny spoje až do Frýdku **měly** krásně navazovat. Měly je důležité zdůraznit.

Selfie.

V Krnově jsme přípoj do Ostravy ještě chytli, ale dále už ne. Žízala se sice ptala, jestli stihneme vlak do Frýdku a průvodčí tvrdil, že ano..., ale víte jak to chodí. Samozřejmě, že jsme ho nestihli! **O 2 minuty!!!** Ale co, za půlhodiny jel naštěstí další a do Frýdku jsme nakonec šťastně dorazili. Netrpěliví rodiče a příbuzní už vyhlíželi všechny táborníky, ještě návratové foto a mohlo se jet domů. Unavení, ale šťastní.

Děkuji všem za krásný tábor! Díky malému počtu účastníků proběhlo vše hladce a podle plánů. Navštívili jsme mnoho krásných míst, vyzkoušeli spoustu nových her, ale hlavně se úžasně bavili. **Ještě jednou díky a příští rok v Belgii opět na viděnou!**

Žízala

Belgické Antverpy

Etapová hra „Cesta po světě pod vedením pana Fogg“

*Pan Fogg plánuje další cestu kolem světa... Ale tentokrát se rozhodl přibrat s sebou na cestu společníky. Vy jste se přihlásili a po pečlivém výběru zůstalo vás 6. Toto je ovšem jen začátek. Je pro vás nachystána zkušební cesta, ale ani zdaleka se nepodobá cestě kolem světa, která je pro toho nejschopnějšího nachystána. Účelem této cesty je prověřit vaši mrštnost, logické uvažování a mnohé další předpoklady. Budete poznávat nové země, dozvíte se něco o jejich tradicích a možná se i něco přiučíte. Nakonec zprávy přidává pan Fogg tajemné varování: „**Dávejte pozor, přece jen cestujete v přítomnosti pěti cizích lidí a opatrnosti není nikdy dost. Je tedy jasné, že tady prostě každý jede sám za sebe.**“ (Každý hráč hraje sám za sebe, jen Pirát a Žízala tvoří tým PiŽi.)*

ETAPY

1) Den první – Ztráta dokladů

„Protože cesta je plná nástrah, musí být jisté, že to vše zvládnete. A přestože pan Fogg to myslí dobře, neubrání se občas nějakému žertíku. Během cesty vlakem, když jste podřimovali, vám byly odcizeny vaše pasy. Ke zjištění této nepříjemnosti jste si vybrali bohužel tu nejnevhodnější dobu, a to okamžik kdy jste předstupovali před celníky...“

♠ IDENTITA

Každý hráč dostane na záda dvě kartičky s nakreslenými symboly (*nesmí je před hrou vidět*). Úkolem každého je zjistit znaky, které mají na zádech ostatní, aniž by byly odhaleny jejich vlastní. Vše zaznamenávají v průběhu hry na papír společně se jménem hráče. Důležitá je i přesnost. Je zakázáno zahalovat kartičku nebo se přitisknout ke zdi. Je nutné být neustále v pohybu. Úkol je časově omezen 3-5 minut, bod získáváte od každého hráče, který nemá zaznamenaný váš znak nebo je zaznamenan chybně.

Vidím, já to vidím...

Nová identita

Každý dostane falešnou identitu, kterou si musí pamatovat. Při náhodném zeptání musí udat všechny falešné údaje správně. Máte možnost získat tak nebo ztratit půl bodu.

Racek – pan Julius Kecka, bydlištěm v Kozákově

Duha – slečna Terezie Hadovka, bydlištěm v Oblačné

Hafan – slečna Sarada Tkalcová, bydlištěm ve Vírově

Činčila – slečna Lana Brouková, bydlištěm v Čmelákově

Tygrice – slečna Grécie Medovka, bydlištěm v Pralese

Žížala – slečna Bc. Milena Kadeřavá, bydlištěm v Dešřovce

Pirát – pan Kristián Ježek, bydlištěm U Mořského zálivu.

„Po zmatcích na letišti odlétají všichni do Řecka.“

PROMLUVA K ZEMI ŘECKO: Kréta je pojmenována podle bohyně Krateie. Mezi nejslavnější řecké polis (*města*) patří Athény a Sparta. Jistě víte, že byly velmi odlišné. Zatímco ve Spartě vládla vojenská morálka a výcvik začínal již v 7 letech, tak Athéňané byli vzdělaní a kultivovaní lidé. Teď bych vás tady mohla začít mučit informacemi o vnitřním fungování států, ale myslím, že stačí říct, že se párkrát pobili s Peršany a nakonec i Athény se Spartou. **Jak dlouho trvaly první athénské olympijské hry?** Přesné zprávy o době trvání her neexistují, jen historikové se shodují v tom, že trvaly pouhý **jeden den**.

V podstatě můžeme říci, že Řecko na tom bylo velmi dobře, tedy v období starověku. Nejsem si úplně jistá, nakolik víte něco o současném stavu Řecka. V podstatě je to asi hezké místo k životu, do důchodu v 50 a mnoho příspěvků od státu... Ale zato má Řecko velké dluhy. No a protože celý rok trávíme studiem, tudíž připomínáme Athéňany, je myslím na řadě okusit i druhou stránku věci, a to být Spartánem.

♠ SPARTÁNÉ

Dvojice se snaží navzájem se vystrčit z ohraničeného kruhu a mělo by se v prvním kole jednat o silově vyrovnané dvojice. Takto se hrají tři kola, na dvě vítězné. Druhé kolo má již svá specifická pravidla: **a)** bez rukou, **b)** na jedné noze a s oběma rukama, **c)** na jedné noze s jednou rukou.

1.kolo

Racek – PiŽi (*tentokrát Žížala*)

Tygrice – Činčila

Hafan - Duha

2.kolo

A tým	Racek	Tygrice	Hafan
Racek	---	0 : 3	1 : 2
Tygrice	3 : 0	---	2 : 1
Hafan	2 : 1	1 : 2	---

B tým	PiŽi	Činčila	Duha
PiŽi	---	0 : 3	3 : 0
Činčila	3 : 0	---	2 : 1
Duha	1 : 2	0 : 3	---

Celkové pořadí: 1. Racek, 2. Hafan, 3. Tygrice, 4. Duha, 5. PiŽi, 6. Činčila.

Maličká sú, nebojím sa, z kruhu ťa ja vytlačím...

2) Den druhý – šifra

PROMLUVA K ZEMI JAPONSKO: Japonsko je zemí, která je pro mnohé zahalena tajemstvím. V průběhu historie to byl ve srovnání s Evropou zaostalý stát. Až do roku 1868 tam vládla vojenská (*šógunátní*) vláda. Tento typ vlády tam panoval od roku 1182. O císaři se tradovalo, že je potomkem bohů. Věřili tomu až do 20. století. Japonská historie je protkána postavami **samurajů**, coby neporazitelných válečníků, a **gejš**, které bývaly jejich společníci. V dnešní době je Japonsko vyspělou zemí, ve které se ovšem zachovaly některé prvky z historie. Důraz na vychování a správné chování je u nich velmi důležitý.

♠ ŠIFRA

Na stodole je umístěn text v **hiraganě** a **katakaně**. Jde o přepis japonské státní hymny. Úkolem hráčů je, aby si jednotlivé znaky zapamatovali a přepsali je na papír, který mají umístěn cca do 20 metrů od stodoly.

KONPIRA FUNE FUNE

Hra, která je hraná ve dvou za doprovodu zpěvu. Její pravidla jsou pro jednoduchý popis složitá...

Co to tam bylo napsáno?

3) Den třetí – vzácná voda

PROMLUVA K ZEMI MADAGASKAR: Madagaskar je čtvrtý největší ostrov světa, který byl osídlený Malgaši. Je to etnikum používající písmo **sorabe**, které kdysi vypadalo jako arabština ale dnes se zapisuje latinkou. Ostrov leží v Indickém oceánu, asi 400 km východně od africké pevniny, od které je oddělen Mozambickým průlivem. Dlouhá izolace ostrova způsobila, že se zde vyskytuje jedinečná fauna i flóra. Ostrov je známý především více než padesáti druhy lemurů, ale také díky výskytu bambusu zde žijí i pandy. Charakteristickým rysem rostlinné říše jsou majestátní **baobaby**. Hřeben hor rozdělující Madagaskar na dvě části jsou příčinou, proč je na jeho východní straně mnohem více srážek. Nejznámějším králem Madagaskaru je slovenský dobrodruh a voják **Matúš Móric Michal František Serafin August Beňovský** (20. 9. 1746 – 23. 5. 1786).

♠ VZÁCNÁ VODA

Protože bambus a další rostliny potřebují vodu, nesmí přijít ani kapka nazmar. Úkolem bylo přenášení obarvené vody na čas, lžičkou. V závěru musel soutěžící vodu vypít: Racek 1:56 minut, Hafan 2:08, Duha 2:36, Činčila 2:38, PiŽi (*tj. Pirát*) 2:47, Tygřice 2:48.

♠ LEMUR

Je nutné otestovat mrštnost, proto budete podobně jako lemuři bojovat o své území. Dva až tři hráči hlídají vyhraničené území, a zbývající se snaží dostat dovnitř. Za každé chycení se přičítá 5 sekund k celkovému času. Časový limit je 2 minuty.

Nevylívej se!!!

4) Den čtvrtý – přesvědč svého vedoucího

PROMLUVA K ZEMI RUSKO: VE stylu vlády a celkově zaostalosti mohlo Rusko konkurovat Japonsku, a možná mít i trochu navrch. Celá historie Ruska je protkána pokusy o povstání, které končily špatně pro povstalce. Jistou nadějí na něco lepšího bylo nastoupení carevny **Kateřiny II. Veliké**, která přijala **osvícenství** (*rozum, vzdělanost, právo*). Ale nevolnictví bylo zrušeno až roku 1861. V Anglii se tak stálo v období vlády královny Viktorie.

Co se ale Rusku nedá upřít jsou krásné památky. V Petrohradu se nachází **Ermitáž**, což je jedno z nejvýznamnějších muzeí na světě, také **Zimní palác**. V Moskvě je to třeba **chrám Vasila Blaženého** (*hodně barevný chrám s velkým množstvím zlatých věžiček*). Mezi známé místa patří i **Rudé náměstí**, a nebo **Kreml**, což je bývalá pevnost.

PŘESVĚDČ SVÉHO VEDOUCÍHO

V pozadí možnost nastínit příběh (např. výslech). Skupinka byla zastavena na hranicích a mají 3 minuty na dohodnutí společné historky, kterou si všichni musí obhájit před vedoucím. Většina informací se musí shodovat. Úkol tentokrát nebyl na body, jednalo se o zpestření etapovky... Mnozí hodnotili jako **kruté!**

♠ ČÍSLA

Úkolem hráče bylo po výslechu hledat postupně čísla od 1 do 50. Hráči se měřil čas. Po dlouhodobé absenci světla to byl pro soutěžící velmi těžký úkol: **Tygrice 3:20 minut**, Duha 3:45, Hafan 4:20, Činčila 6:10, PiŽi (tj. Žížala) 7:30, Racek 8:12.

5) Den pátý – přeskoč lano

PROMLUVA K ZEMI AUSTRÁLIE: Jméno „Austrálie“ je odvozeno z latinského slova **Australis** znamenajícího **na jihu**. Pověst o „neznámé jižní zemi“. Jméno „Austrálie“ bylo zpopularizováno až roku 1814 dílem A Voyage „**To Terra Australis**“, popisující život mořeplavce **Matthew Flinderse** – prvního člověka, který Austrálii obeplul.

Australský svaz je federální konstituční monarchií s parlamentním systémem vlády. Královnou Austrálie je **Alžběta II.** Hlavním městem je **Canberra**. Asi neznámější přírodní úkaz je **Velký bariérový útes**, který je největším korálovým útesem světa. Největším světovým monolitem je **Mount Augustus** v Západní Austrálii. V Austrálii je také spousta pouští a polopouští. Světadíl je nejsušším a nejplošším obydleným kontinentem a má nejmenší množství úrodné půdy. Mírné klima má pouze jihovýchodní a jihozápadní část kontinentu, a to především podél pobřeží. V severní části země je klima tropické, vegetace se zde skládá z deštných i obyčejných lešů a mangrovových bažin. Jako celek je klima velmi ovlivněno oceánem, včetně jevu **El Niño**, způsobujícího pravidelná sucha a sezónními systémy tlakových níží, z nichž vznikají cyklóny. Mezi neznámější zvířátka patří: klokan, koala, emu, ledňáček, dingo.

♠ PŘESKOČ LANO

Jednalo se o klasické přeskakování lana, se kterým dva hráči kroutili. I když se zdálo, že úkol není složitý, tak výsledky hovoří o něčem jiném: **Hafan 32x**, **Tygrice 5x**, **PiŽi (tj. Pirát) 4x**, **Duha 2x**, **Činčila 2x**, **Racek 0x**.

A mám další bod...

6) Den šestý – smysly

PROMLUVA K ZEMI FRANCIE: Francie a hlavní město **Paříž** odjakživa přitahovaly umělce, hudebníky a dámy z celého světa. Vznikaly zde umělecké i literární směry, ale i ty, co ovlivnily stavby. Francie je místem módy, lásky a výborné kuchyně. Ale než se vyvinula v to, co je dnes, tak si země prošla krušnými časy. Největší a celkově nejznámější událostí z historie je **Velká francouzská revoluce**. Všichni víme, jak probíhala. Bylo to období nestability, nejistoty. Z Francie byla několikrát republika, jednou dokonce císařství, no prostě zmatek. Mezi nejoblíbenější sporty ve Francii patří cyklistika, ragby, lehká atletika a tenis.

♠ SMYSLY

Úkolem soutěžících bylo, aby se zavázanými očima poznali podle chuti nápoje, malé kousky ovoce a zeleniny. A to ještě si museli zapamatovat, v jakém to bylo pořadí.

Je to okurka? Nebo jablko?

7) Den sedmý – marshmallow

BUDOVÁNÍ Z MARSHMALLOW

Dva architekti (*PiŽi* alias *Žížala* a *Činčila*) postavili z marshmallow a špaget stavbu (*domluvili jsme se na hradě*). Když bylo dílo hotovo, tak přišla spojka (*to byl Hafan*), která si stavbu pořádně prohlédla a snažila se zapamatovat si každý detail. Poté běžela k novým architektům (*Racek*, *Tygrice*) a ti se pokusili podle instrukcí postavit stavbu co nejvěrohodněji k originálu. Nejednalo se o bodovaný úkol, ale úkol byl ozvláštněním etapovky.

Vždyť ona to tak popsala...

„Tak, dokončili jste výpravu, na kterou vás pan Fogg poslal s nadějí, že mezi vámi vybere toho šťastlivce, který s ním bude podnikat další cesty. Poslal poslíčka se vzkazem, abyste se dostavili do malebné kavárny uprostřed Francie. Koukali jste a pan Fogg nikde. Na stolíku, kolem kterého jste se shlukli, ležel pouze vzkaz: **Každý z vás prokázal zdatnost ve všech zkouškách, které pro vás byly nachystané. Je jasné, že nikdo nevyhyná ve všem, a protože každému jde něco, tvoříte dobrý tým. Beru vás všechny! Dostavte se za rok na stejné letiště a uvidíme, kam se vydáme.**

S pozdravem Willy Fogg

Celkové výsledky:

Přezdívka	Počet bodů	Pořadí
Duha	36	1.
Hafan	35,5	2.
Tygrice	32,5	3.
PiŽi (<i>Pirát a Žížala</i>)	32,5	4.
Činčila	31,5	5.
Racek	27,5	6.
Fišky	---	nehodnocena

Úklid

Jméno	ČT	PÁ	SO	NE	PO	Body
Hafan	5	5	5	5	5	25
Tygrice	5	5	5	4	5	24
Činčila	4	5	4	5	5	23
Fišky	5	5	5	5	5	25
Piži	5	5	5	5	5	25
Racek	5	4	4	4	5	22
Duha	4	4	5	5	5	23

Během našeho pobytu na faře bylo potřeba vše předat v původním stavu, a proto, stejně jako každý tábor, jsme soutěžili v bodování úklidu. Z výsledků je patrné, že nemůžeme nazvat nikoho „čuníkem“ tábora. Jen doporučujeme Rackovi, aby si pro příště lépe urovnával ponožky. U zkušených táborníků se hodnotí každý detail!!!

Hodnocení jednotlivců

Přezdívka	úklid	etapovka	kuličkář	kuchyň	celkem
Hafan	4	5	3	2	14
Duha	2	6	4	1	13
Tygrice	3	4	2	3	12
Žízala	4	3	2	3	12
Pirát	4	3	1	2	10
Fišky	4	3	1	1	9
Činčila	2	2	1	2	7
Racek	1	1	1	3	6

U památníku čarodějnickým procesím v Domašově.
Zleva: Duha, Činčila, Fišky, Pirát, Hafan, Žízala, Tygrice, Racek

Jak jsme hospodařili?

Výdaje na provoz tábora	
Ubytování, služby	4.100
Nákup potravin	3.698
Občerstvení v restauraci	590
Režijní náklady v kuchyni	163
Doprava tam a zpět	2.092
Doprava v místě (vlak, autobus, lanovka)	3.300
Vstupné	160
Ceny do soutěží	252
Ostatní režie	1.372 + 972
C E L K E M	16.699

Příjem od účastníků	
Poplatek (8 x 3.000 Kč)	24.000 Kč

Rozdíl **7.301 Kč** (*tj. přeplatek*) bude vrácen při vyúčtování tábora v posledním čtvrtletí roku 2015, přičemž vrácená částka bude snížena o členský příspěvek na rok 2016 ve výši 500 Kč (*pro členy základních škol*) a 300 Kč (*pro členy – mateřské školy, středoškoláky a starší*). Náklad na jednoho člena tábora činil **2.087,38 Kč**.

Naše túry.

Trasa	Počet km – pěší túra
příjezd na tábor	2,5
Branná – část naučné stezky Pasák	8,5
Karlova Studánka – Bílá Opavice – Praděd – Vysoký vodopád	22
Rejvíz – Zlatý Chlum – Jeseník	16
Lázně Jeseník	6
Ramzová – Šerák – Keprník – Bělá	18
odjezd domů	2
C E L K E M	75

Celkem jsme na táboře ušli 75 km.

Pro zajímavost uvádíme počty ujitých kilometrů na táborech od roku 2000: **Nová Paka** (rok 2000) – 90 km, **Pohledec** (2001) – 88, **Český ráj** (2002) – 82, **Myslík** (2003) – 70, **Břeclav** (2004) – 77, **Olomouc** (2005) – 70, **Hodoňovice** (2006) – 25, **Nová Paka** (2006) – 86, **Hřibčcí** (2007) – 85, **Dobratice** (2007) – 21, **Bílé Karpaty** (2008) – 69, **Šumava** (2009) – 67, **Mikulášovice** (2010) – 78, **Praha** (2013) – 104, **Slovácko** (2014) - 93.

Chronologie oddílových táborů.

Číslo	Název tábora	Místo ubytování	Datum konání	Počet úč.	Poznám.
1.	Podivný tábor (Tábor na chalupě a u rybníka)	Olešnice, Milovy	1. - 10. 7. 1988	16	stanový
2.	Tábor u řeky	kemp Annín	5. - 16. 7. 1989	14	stanový
3.	Expedice Bílá paní	Bílé Karpaty	11. - 14. 7. 1990	10	putovní
4.	Tábor pod Psí skálou	Metelovice	15. - 17. 8. 1990	9	stanový
5.	Tábor na Mločáku	Frydlant n. O.	7. - 12. 7. 1991	13	stanový
6.	Putování za Věstonickou Venuší	Pálava	1. - 5. 7. 1992	8	putovní
7.	Tábor strachu	Metelovice	31. 7. - 1. 8. 1992	22	stanový
8.	Tábor velkých múz	Jeseník	1. - 6. 7. 1993	23	DDM
9.	Tábor tropických veder	Javorníky	1. - 6. 7. 1994	34	DDM
10.	Tábor TAP-TAP	Zelinkovice	1. - 6. 7. 1995	19	stanový
11.	Tábor motýlů	Zelinkovice	7. - 9. 7. 1995	13	stanový
12.	Tábor hněvu	Olomouc	28. 6. - 4. 7. 1996	29	DDM
13.	Tábor M*A*S*H	Bystřice pod Hostýnem	30. 6. - 6. 7. 1997	20	stanový
14.	Tábor u vody	Palkovice	1. - 7. 7. 1997	13	stanový
15.	Tábor marodů	Brno	1. - 6. 7. 1998	28	DDM
16.	Tábor skal	Pulčiny	16. - 20. 7. 1998	13	stanový
17.	Tábor zamilovaných	Břeclav	16. - 23. 8. 1998	12	DDM
18.	Tábor hor Těšínských Beskyd	Jablunkov	1. - 6. 7. 1999	18	DDM
19.	Tábor drahokamů	Nová Páka	1. - 7. 7. 2000	16	DDM
20.	Tábor řevu	Pohledec	30. 6. - 7. 7. 2001	16	Junák
21.	Tábor JE-WA-NE-NO	Lomnice nad Popelkou	29. 6. - 5. 7. 2002	21	DDM
22.	Tábor u hřbitova	Myslík	28. 6. - 4. 7. 2003	21	škola
23.	„Hezký“ tábor	Břeclav	1. 7. - 7. 7. 2004	22	DDM
24.	Tábor dešťů a strašného smradu	Olomouc	1. 7. - 7. 7. 2005	27	DDM
25.	Tábor achátů	Nová Páka	30. 6. - 8. 7. 2006	34	DDM
26.	Tábor vrabčáků	Hodoňovice	4. - 6. 8. 2006	17	domeček
27.	Tábor chladů	Hřibčice	30. 6. - 7. 7. 2007	37	DDM
28.	Tábor medvědů	Dobruška	27. - 29. 8. 2007	17	domeček
29.	Tábor „kufrů“	Šanov, Strážnice	28. 6. - 5. 7. 2008	26	domeček
30.	Tábor překvapení	Železná Ruda	30. 6. - 6. 7. 2009	21	domeček
31.	Tábor třinácti	Mikulášovice	30. 6. - 6. 7. 2010	13	tělocvična
32.	Tábor mandelínek	Praha	29. 6. - 6. 7. 2013	14	klubovna
33.	Tábor vína	Uherské Hradiště	28. 6. - 5. 7. 2014	14	domeček
34.	Tábor Sněhurky a sedmi trpaslíků	Domašov	1. 7. - 7. 7. 2015	8	bývalá fara
35.	LUP tábor u moře	Betina	26. 7. - 2. 8. 2015	6	domek

Ledňáček, Upír a Pony v Betině (Chorvatsko).

Ze života oddílu 2015.

Svatba Písklete. (25. 7. 2015)

LUP na Slovensku. (8. – 10. 5. 2015)

Slet oddílů. (5. – 6. 9. 2015)

Kámen – mezinárodní mistr TZ 2015. (12. 9. 2015)

Výlet Olomouckým krajem. (3. 10. 2015)